CHIN YEW LOY HOLDINGS SDN BHD

lwn.

AU METALVEST MALAYSIA SDN BHD

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, SHAH ALAM
ZULKEFLI AHMAD MAKINUDIN H
[GUAMAN SIVIL NO: MT4-22-1161-1999]
14 FEBRUARI 2002

PROSEDUR SIVIL: *Penghakiman terus - Permohonan pelaksanaan spesifik berkenaan pengambilan akujanji tawaran am mandatori syer syarikat - Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980, A. 81 - Sama ada plaintif mempunyai kausa tindakan untuk mengemukakan permohonan*

UNDANG-UNDANG SYARIKAT: *Syer - Syer undi - Tawaran am mandatori - Pemberian akujanji - Sama ada defendan berobligasi untuk memberi akujanji untuk memperolehi baki syer yang tidak dimilikinya - Kaedah 34.1 Kod Malaysia mengenai Pengambilan dan Percantuman 1987 dan s. 33B Akta Suruhanjaya Sekuriti 1993*

Rumpun Hijau Corporation Sdn Bhd ('Rumpun Hijau') merupakan pemegang issue keseluruhan dan keuntungan modal yang dibayar Federal Auto Holding Berhad ('FAHB') berjumlah 35%. Plaintif merupakan pemegang syer minoriti FAHB dengan memiliki 136,500 syer biasa.

Defendan telah memperolehi keseluruhan dan keuntungan modal yang dibayar dari Rumpun Hijau dan secara efektif mengawal 35% undi syer FAHB.

Plaintif telah memohon ke mahkamah ini di bawah A. 81 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KKMT 1980') untuk suatu pelaksanaan spesifik memerintahkan defendan mengambil akujanji tawaran am mandatori untuk syer-syer yang dipegang plaintif pada kadar RM10.80. Hujah plaintif, defendan berobligasi untuk melaksanakan tawaran am mandatori tersebut di bawah k. 34.1 Kod Malaysia mengenai Pengambilan dan Percantuman 1987 dan s. 33B Akta Suruhanjaya Sekuriti 1993. Plaintif mendakwa bahawa provisi-provisi undang-undang terlanggar apabila defendan gagal melaksanakan obligasi tersebut dan ini telah menyebabkan mereka mengalami kerugian dan perbelanjaan setakat 136,500 syer FAHB yang tidak diperolehi defendan.

Defendan menentang permohonan ini atas tiga alasan. Pertamanya, plaintif tidak mempunyai kausa tindakan yang boleh diajukan di bawah A 81 KKMT 1980 kerana kegagalannya untuk menunjukkan wujudnya satu perjanjian jual-beli di antara mereka. Keduanya, plaintif tidak mempunyai *locus standi* untuk membawa tindakan terhadap defendan. Hujah defendan, di bawah Kod Malaysia mengenai Pengambilan dan Pencantuman 1987 ('Kod 1987') dan

s. 33B Akta Suruhanjaya Sekuriti 1993 ('Akta tersebut'), obligasi untuk membuat tawaran am mandatori adalah kepada FAHB dan bukannya plantif. Sekiranya obligasi ini tidak terlaksana, maka hanya Suruhanjaya Sekuriti sahaja yang boleh mengambil tindakan terhadap mereka dan bukannya plaintif. Ketiganya, defendan menghujah bahawa Suruhanjaya Sekuriti telah mengenakan celaan peribadi di bawah s. 33D(1)(c) Akta tersebut dan juga telah diarahkan melupuskan kepentingan keseluruhan ekuitinya sebanyak 3% di dalam FAHB setelah mendapati bahawa defendan gagal untuk membuat tawaran am mandatori. Efeknya adalah suatu kebenaran spesifik yang diberi oleh Suruhanjaya Sekuriti bahawa s. 33B tidak lagi dilanggari oleh defendan dan ini berupa suatu pengecualian mengikut s. 33C Akta tersebut.

Diputuskan:

[1] Isu pertama yang diutarakan oleh defendan tidak berasas kerana mahkamah ini mempunyai bidangkuasa yang sedia ada dan budi bicara di bawah s. 21(1) Akta Relif Spesifik 1950 untuk memerintahkan suatu pelaksanaan spesifik yang merupakan satu bentuk relif ekuiti. (ms 147 h)

[2] Seksyen 33D Akta tersebut membolehkan Suruhanjaya Sekuriti mengambil tindakan terhadap kes-kes yang tidak mematuhi kehendak Kod 1998 dan ketetapan yang dibuat di bawah Akta tersebut. (ms 149 e)

[2a] Tindakan Suruhanjaya Sekuriti terhadap defendan adalah menurut s. 33D(1)(c) Akta tersebut. Maka, peruntukan s. 33(D)(3) Akta tersebut tidak terpakai dalam hal keadaan kes ini kerana ianya hanya relevan apabila tindakan diambil di bawah s. 33D(1)(a) Akta tersebut. Oleh demikian, plantif sebagai pemegang syer minoriti telah mengalami kerugian atas kegagalan defendan untuk melaksanakan tawaran am mandatori tersebut mempunyai kausa tindakan yang sah terhadap defendan. (ms 148 a-e & 150 b)

[3] Peruntukan untuk satu tawaran am mandatori adalah berdasarkan kepada k. 34.1 Kod 1987 dan kemudian melalui peruntukan dalam Akta tersebut yang telah diganti kuatkuasanya dengan Kod Malaysia mengenai Pengambilan dan Percantuman 1998 ('Kod 1998'). (ms 148 b-c)

[4] Di bawah k. 2 Kod 1998, plaintif yang merupakan pemegang syer minoriti FAHB termasuk dalam kategori "offeree shareholders" dan di bawah k. 6(1)(b) Kod 1998, defendan berobligasi untuk melaksanakan suatu tawaran am mandatori kepada plaintif sebaik selepas pemperolehan dari Rumpun Hijau. Ini adalah suatu obligasi mandatori dan defendan tiada budibicara untuk memilih untuk membuat tawaran atau tidak.

maka, hujah defendan yang tawaran tersebut hanya boleh dibuat kepada FAHB tidak diterima. Berdasarkan fakta ini, permohonan plaintif untuk relif perlaksanaan spesifik dibenarkan supaya obligasi mandatori tersebut dapat disempurnakan. (ms 148 g)

[5] Berkenaan dengan hujah ketiga defendan, tiada pencelaan yang sebenarnya telah dikenakan oleh Suruhanjaya Sekuriti terhadapnya. Suruhanjaya Sekuriti telah hanya menyatakan bahawa defendan tidak dibenarkan untuk menggunakan hak undinya sebanyak 3% dalam FAHB. Ini tidak bermaksud suatu penepian mengenai obligasi defendan untuk melaksanakan tawaran am mandatori tersebut. (ms 151 c-d)

[Permohonan plaintif dibenarkan dengan kos.]

Kes-kes yang dirujuk:
Loo Choo Teng & Anor v. Cheok Swee Lee & Ors [2000] 2 CLJ 389 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Rules of the High Court 1980, O. 81 r. 1(1)
Securities Commision Act 1993, s. 33B, 33C, 33D(1)(a), (c), (3)
Specific Relief Act 1950, ss. 2(1), 4b, 21(1)
Malaysian Code On Take-Overs and Mergers 1987, r. 34.1(a)
Malaysian Code On Take-Overs and Mergers 1998, rr. 2, 6(1)(b), (4), part II

Bagi pihak plaintif - S Vani; T/n Isharidah, Ho, Chong & Menon.
Bagi pihak defendan - Munir Abdullah; T/n Antoine Jayaraj & Assocs

Dilaporkan oleh M Maheswaran

PENGHAKIMAN

Zulkefli Ahmad Makinudin H:
Pada 15 Oktober 1999 plaintif telah memfailkan writ saman serta penyata tuntutan dan telah memohon relif-relif perlaksanaan spesifik gantirugi sebagai gantian atau sebagai tambahan kepada perlaksanaan spesifik. Melalui suatu permohonan saman dalam kamar ("lampiran 3") bertarikh 5 Jun 2000 yang difailkan mengikut peruntukan A. 81 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ("KKMT 1980") plaintif telah memohon untuk suatu perintah bahawa plaintif dibenarkan untuk memasukkan penghakiman terhadap defendan seperti berikut:

(a) Perlaksanaan spesifik bagi defendan untuk mengambil akujanji Tawaran Am Mandatori untuk setiap unit syer Federal Auto Holding Berhad ("FAHB") pada kadar harga RM10.80 setiap unit.

(b) Gantirugi sebagai gantian dan/atau tambahan pada perlaksanaan spesifik.

(c) Faedah pada kadar 8% setahun atas gantirugi dari tarikh penghakiman hingga penyelesaian penuh.

(d) Kos.

(e) Relif-relif lain yang difikirkan sesuai oleh mahkamah yang mulia ini.

Antara alasan-alasan permohonan plaintif ini adalah seperti berikut:

1. Syarikat plaintif pada sepanjang masa material merupakan pemegang syer minoriti sebanyak 136,500 syer biasa FAHB.

2. Pada 23 Mac 1995, syarikat defendan telah memperolehi keseluruhan dan keuntungan modal yang dibayar (paid-up capital) dari Rumpun Hijau Corporation Sdn Bhd yang merupakan pemegang issue keseluruhan dan keuntungan modal yang dibayar (paid-up capital) FAHB yang berjumlah sebanyak tiga puluh lima peratus (35%) dan akibatnya syarikat defendan secara efektif mengawal tiga puluh lima peratus (35%) undi syer FAHB.

3. Menurut k. 34.1(a) Kod Malaysia Mengenai Pengambilan dan Pencantuman 1987 dan menurut s. 33B Akta Suruhanjaya Sekuriti 1993 ("Akta tersebut") syarikat defendan berobligasi untuk mematuhi serta meninjau, menguatkuasa dan memberi akujanji untuk melaksanakan tawaran am mandatori untuk memperolehi baki 9,749,498 syer FAHB yang tidak dimiliki oleh syarikat defendan.

4. Plaintif mendakwa bahawa defendan berobligasi untuk melaksanakan suatu tawaran am mandatori untuk memperolehi FAHB syer yang tidak dimiliki oleh syarikat defendan pada harga RM10.80 untuk setiap satu unit FAHB syer.

5. Plaintif mendakwa bahawa syarikat defendan telah melanggar obligasi ternyata untuk mematuhi Kod Malaysia Mengenai Pengambilan dan Pencantuman dan peruntukan Akta Suruhanjaya Sekuriti tersebut dengan kegagalan mereka untuk melaksanakan akujanji tawaran am mandatori tersebut.

6. Seterusnya plaintif mendakwa syarikat defendan secara unilateral telah melanggar obligasi mereka untuk memperolehi setiap satu unit syer biasa FAHB pada harga RM10.80 dan plaintif telah mengalami kerugian dan perbelanjaan setakat 136,500 FAHB syer yang tidak diperolehi oleh defendan.

Pihak defendan dalam menentang permohonan plaintif telah membangkitkan tiga isu utama yang boleh dirumuskan seperti berikut.

(a) Plaintif tidak mempunyai suatu kausa tindakan terhadap defendan dan permohonan tersebut bukanlah suatu kes yang boleh dibawa di bawah A. 81 KKMT 1980.

(b) Plaintif tidak mempunyai *locus standi* untuk membawa suatu tindakan terhadap defendan.

(c) Defendan tidak perlu membuat suatu tawaran am mandatori.

Bagi pihak defendan telah dihujahkan bahawa permohonan plaintif bukanlah suatu kes yang boleh dibawa di bawah A. 81 KKMT 1980 oleh kerana plaintif telah gagal menunjukkan wujudnya satu perjanjian jualbeli harta di antara plaintif dan defendan. Aturan 81(1) KKMT 1980 memperuntukkan seperti berikut:

> (1) In any action began by writ indorsed with a claim:
>
> (a) for specific performance of an agreement (whether in writing or not) for the sale, purchase or exchange of any property, or for the grant or assignment of a lease of any property, with or without alternative claim for damages; or
>
> (b) …
>
> (c) …
>
> the plaintiff may, on the ground that the defendant has no defence to the action, apply to the Court for judgment.

Pihak defendan juga menyatakan defendan telah memperolehi isu keseluruhan modal yang dibayar (paid-up capital) dari Rumpun Hijau Corporation Sdn Bhd yang merupakan pemegang issue keseluruhan dan keuntungan modal yang dibayar FAHB yang berjumlah 35% dan defendan mempunyai kawalan 35% undi syer di FAHB. Oleh yang demikian defendan mendakwa bahawa menurut Kod Malaysia Mengenai Pengambilan dan Pencantuman dan s. 33B Akta tersebut defendan adalah berobligasi untuk membuat satu tawaran am mandatori kepada FAHB dan bukan kepada plaintif. Dalam hal ini peguam defendan telah merujuk kepada takrif perkataan-perkataan "offeror" dan "offeree" mengikut Akta tersebut yang memperuntukkan seperti berikut:

> "offeree" means a company whose voting shares are subject to a take-over offer;
>
> "offeror" means a person who makes a take-over offer.

Bagi pihak defendan juga telah dihujahkan bahawa sekiranya pihak defendan dianggap telah tidak membuat satu tawaran am mandatori walaupun telah memperolehi 35% syer undi di FAHB, pihak yang boleh mengambil tindakan terhadap defendan ialah Suruhanjaya Sekuriti dan bukan plaintif. Oleh yang demikian plaintif dikatakan tidak mempunyai *locus standi* untuk membawa tindakan terhadap defendan. Dalam hal ini s. 33D(3) Akta tersebut memperuntukkan seperti berikut:

(3) The Court may, in a case where the Commission gives a direction under paragraph (1)(a), on an application by the Commission make an order directing the defaulting person to comply with, observe or give effect to those provisions of the Code or rulings.

Pihak defendan seterusnya telah menyatakan bahawa pada 8 September 1998 Suruhanjaya Sekuriti telah memaklumkan FAHB bahawa defendan telah gagal untuk membuat satu tawaran am mandatori. Oleh yang demikian menurut s. 33D(1)(c) Akta tersebut, Suruhanjaya Sekuriti telah mengenakan celaan secara peribadi ke atas defendan. Defendan juga telah diarahkan untuk melupuskan kepentingan keseluruhan ekuitinya sebanyak 3% di dalam FAHB dan juga semua pengarah-pengarah nomini defendan yang dilantik kepada Lembaga Pengarah Kumpulan FAHB meletakkan jawatan mereka masing-masing. Dalam hal ini telah dihujahkan bagi pihak defendan bahawa defendan telah mematuhi arahan-arahan Suruhanjaya Sekuriti dan telah menurunkan pemilikan syer defendan di dalam FAHB kepada 32%. Oleh kerana defendan telah dikenakan pencelaan peribadi dan diarahkan untuk melupuskan 3% syer milikan syer defendan dalam FAHB, adalah hujah pihak defendan bahawa kesan efeknya adalah satu kebenaran spesifik telah diberi oleh Suruhanjaya Sekuriti bahawa peruntukan s. 33B Akta tersebut tidak lagi dilanggari oleh defendan dan defendan dengan itu telah mendapat suatu pengecualian mengikut peruntukan s. 33C Akta tersebut. Selepas defendan melupuskan 3% syer di dalam FAHB defendan menyatakan ianya tidak lagi berobligasi yang berterusan untuk membuat tawaran am mandatori.

Mengenai isu yang dibangkitkan oleh pihak defendan bahawa plaintif adalah diwajibkan untuk menunjukkan kewujudan suatu perjanjian di antara plaintif dan defendan sebelum plaintif boleh memfailkan tindakan ini di bawah A. 81 KKMT 1980 saya berpendapat peguam defendan telah salah faham dalam membangkitkan isu ini. Saya mendapati permohonan plaintif lampiran 3 di sini adalah untuk suatu perlaksanaan spesifik. Remedi perlaksanaan spesifik adalah diperuntukkan di bawah Akta Relief Spesifik 1950. Seksyen 4(b) Akta Relief Spesifik 1950 menyatakan seperti berikut:

4. Specific Relief is given:

(a) ….

(b) By ordering a party to do the very act which he is under an obligation to do;

(c) …

(d) …

(e) …

Seterusnya, s. 2(1) Akta Relief Spesifik 1950 bagi tafsiran makna "obligation" menyatakan seperti berikut:

> 2. In this Act:
>
> "obligation" - includes every duty enforceable by law."

Saya juga berpendapat peruntukan s. 21 Akta Relief Spesifik 1950 memberi budibicara kepada mahkamah ini dalam memerintahkan suatu perlaksanaan spesifik. Seksyen 21(1) Akta Relief Spesifik 1950 memperuntukkan seperti berikut:

> (1) The jurisdiction to decree specific performance is discretionary, and the Court is not bound to grant any such relief merely because it is lawful to do so; but the discretion of the Court is not arbitrary but sound and reasonable, guided by judicial principles and capable of correction by a Court of Appeal.

Adalah jelas dekri perlaksanaan spesifik adalah suatu bentuk relief ekuiti bagi menjamin keadilan tercapai. Berhubung dengan perkara ini dalam kes *Loo Choo Teng & Anor v. Cheok Swee Lee & Ors* [2000] 2 CLJ 389 YA Gopal Sri Ram HMR dalam menyampaikan keputusan Mahkamah Rayuan telah memutuskan di ms. 399 seperti berikut:

> It is trite law that all forms of specific relief are at the discretion of the court. It is equally trite that the discretion conferred is not a fanciful one. It is a discretion that must be exercised in accordance with sound principles. In the case of the remedy of specific performance this is made amply clear by Section 21(1) of the Specific Relief Act, 1950 … .

Selanjutnya di ms. 400 kes tersebut, Mahkamah Rayuan telah memutuskan bahawa:

> … a Court of Equity is sufficiently empowered to decree specific performance on terms. There are cases where an order decreeing specific performance has been made provision for ancillary matters, such as the payment of purchase money with interest … each case must depend on its own facts. The terms, if any, that may be imposed must *ex necessitae rei* depend on facts and circumstances of the particular case … .

Oleh yang demikian saya berpendapat isu pertama yang dibangkitkan oleh defendan adalah tanpa asas oleh kerana mahkamah ini mempunyai bidang kuasa yang sedia ada dan budi bicara untuk memerintahkan suatu perlaksanaan spesifik yang merupakan satu bentuk relief ekuiti. Selanjutnya di dalam kes ini defendan adalah berobligasi untuk melaksanakan suatu tawaran awam mandatori sebaik selepas pemperolehan tersebut. Obligasi tersebut merupakan suatu obligasi mandatori dan tiada budi bicara (discretion) bagi defendan untuk

memilih sama ada untuk membuat tawaran atau tidak. Bila perolehan itu selesai obligasi mandatori itu telah wujud dan berdasarkan ini mahkamah seharusnya memberi relief perlaksanaan spesifik tersebut terhadap defendan untuk menyempurnakan obligasi mandatori tersebut.

Saya tidak dapat menerima hujah pihak defendan yang menyatakan bahawa defendan hanya perlu membuat tawaran am mandatori kepada FAHB dan bukan kepada plaintif. Peruntukan untuk satu tawaran am mandatori adalah berdasarkan kepada k. 34.1(a) Kod Malaysia Mengenai Pengambilan dan Pencatuman 1987 dan kemudian melalui peruntukan dalam Akta Suruhanjaya Sekuriti 1993 diganti kuatkuasanya dengan Kod Malaysia Mengenai Pengambilan dan Pencatuman 1998 ("Kod tersebut"). Kaedah 6(4) Kod tersebut memperuntukkan seperti berikut:

> 6(4) An acquirer to whom this Part Applies shall extend an offer to the offeree shareholders in accordance with the requirements of this Code … .

Berhubung dengan tawaran mandatori atau "Mandatory Offers" Kaedah 6(1)(b) Kod tersebut memperuntukkan pemakaian Bahagian II Kod tersebut kepada pengambilalih (acquirer) dalam keadaan berikut:

> (b) An Acquirer who holds more than 33% but less than 50% of the voting shares of a company and such acquirer acquires in any period of six months more than 2% of the voting shares of the company … .

Kaedah 2 Kod tersebut memperuntukkan tafsiran makna perkataan-perkataan "mandatory offer" dan "offeree shareholders" seperti berikut:

> "Mandatory Offer" means a take-over offer made or to be made under Section 33B of the Act;
>
> "Offeree shareholders" means holders of voting shares of the offeree to which the take-over offer relates other than the offeror.

Saya mendapati plaintif di sini merupakan pemegang syer minoriti sebanyak 136,500 syer biasa FAHB yang merupakan sebahagian dari syer FAHB yang tidak dimiliki oleh defendan selepas pemperolehan tersebut. Oleh yang demikian berdasarkan kod tersebut defendan seharusnya membuat tawaran kepada "offeree shareholders" iaitu termasuk plaintif di dalam kes ini yang merupakan pemegang syer minoriti FAHB.

Saya juga mendapati melalui surat defendan bertarikh 17 Disember l996 kepada FAHB, defendan telah mengakui bahawa defendan berobligasi untuk melaksanakan tawaran am mandatori ke atas syer yang tidak diperolehinya. Surat tersebut diekshibitkan sebagai eks. "DCCS1" di dalam afidavit Derek Chin Chee Seng yang menyokong permohonan plaintif seperti di lampiran (2). Selanjutnya fakta ini juga telah diakui oleh Suruhanjaya Sekuriti melalui

"circular" bertarikh 25 Februari 1999 seperti di ms. 4 dalam eks. "DCCS2" di lampiran (2) tersebut. Ekshibit "DCCS2" di lampiran (2) merupakan "circular" Suruhanjaya Sekuriti yang mengandungi maklumat tentang pemperolehan syer dalam FAHB oleh defendan. Di ms. 4 eks. "DCCS2" tersebut Suruhanjaya Sekuriti telah menyatakan bahawa pada 12 Mac 1997 Suruhanjaya Sekuriti telah memaklumkan defendan bahawa defendan harus memperolehi setiap satu syer FAHB yang tidak diperolehi oleh defendan pada harga RM10.80 setiap satu syer. Seterusnya apabila defendan telah melanggar obligasi untuk melaksanakan tawaran am mandatori tersebut Suruhanjaya Sekuriti telah mengeluarkan notis untuk menunjukkan sebab atas kegagalan tersebut. Fakta ini dinyatakan di ms. 4 eks. "DCCS2" tersebut.

Berhubung dengan dakwaan pihak defendan bahawa hanya Suruhanjaya Sekuriti yang boleh membawa suatu tindakan terhadap defendan atas kegagalan defendan membuat tawaran am mandatori dan bukan plaintif di mana pihak defendan bergantung kepada pemakaian peruntukan s. 33D(3) Akta tersebut, saya tidak dapat menerima alasan ini. Seksyen 33D(3) memperuntukkan seperti berikut:

> The Court may, **in a case where the commission gives a direction under paragraph (1)(a)**, on an application by the commission, make an order directing the defaulting person to comply with … (Penekanan ditambah).

Seksyen 33D Akta tersebut adalah suatu peruntukan di mana ianya membolehkan Suruhanjaya Sekuriti mengambil tindakan terhadap kes-kes yang tidak mematuhi kehendak Kod tersebut dan ketetapan (rulings) yang dibuat di bawah Akta tersebut. Perenggan (1)(a) yang dirujuk di dalam s. 33D(3) Akta tersebut dibaca seperti berikut:

> direct the defaulting person to comply with, observe or give effect to any such provision of the Code or ruling.

Saya berpendapat pemakaian peruntukan s. 33D(3) Akta tersebut hanya relevan apabila Suruhanjaya Sekuriti telah mengambil tindakan menurut s. 33D(1)(a) Akta tersebut terhadap defendan. Saya mendapati dalam fakta kes ini apabila defendan gagal melaksanakan tawaran am mandatori tindakan yang telah diambil oleh Suruhanjaya Sekuriti adalah menurut s. 33D(1)(c) Akta tersebut iaitu celaan secara peribadi ke atas defendan. Seksyen 33D(1)(c) Akta tersebut sebagai salah satu peruntukan di mana tindakan boleh diambil oleh Suruhanjaya Sekuriti dibaca seperti berikut:

> Reprimand the defaulting party.

Di dalam fakta kes ini Suruhanjaya Sekuriti telah membuat celaan peribadi (reprimand) ke atas syarikat defendan, di mana ini adalah satu fakta yang diakui oleh defendan sendiri. Ekshibit "DCCS2" dalam afidavit plaintif di

lampiran (2) tersebut yang merupakan circular Suruhanjaya Sekuriti bertarikh 25 Februari 1999 dengan jelas menunjukkan tindakan yang telah diambil oleh Suruhanjaya Sekuriti terhadap defendan atas kegagalan defendan melaksanakan tawaran am mandatori tersebut. Suruhanjaya Sekuriti telah mencela secara peribadi ke atas defendan.

Berdasarkan fakta kes ini, tindakan Suruhanjaya Sekuriti adalah menurut peruntukan s. 33D(1)(c) Akta tersebut. Oleh yang demikian peruntukan s. 33(D)(3) Akta tersebut adalah tidak terpakai dalam hal keadaan kes ini. Saya berpendapat plaintif sebagai pihak yang telah mengalami kerugian atas kegagalan defendan untuk melaksanakan tawaran am mandatori menurut Kod tersebut mempunyai kausa tindakan yang sah terhadap defendan.

Saya juga tidak dapat menerima hujah peguam defendan bahawa defendan tidak perlu membuat satu tawaran am mandatori atas alasan defendan telah pun dikenakan celaaan secara peribadi oleh Suruhanjaya Sekuriti serta telah mematuhi arahan Suruhanjaya Sekuriti tersebut dengan menurunkan pemilikan syer defendan di dalam FAHB kepada 32% daripada 35%. Hujahan peguam defendan mengenai isu ini adalah suatu salah faham di pihak defendan. Dalam hal perkara ini saya ingin merujuk afidavit Derek Chin Chee Seng yang menyokong permohonan plaintif seperti di eks. "DCCS2" di lampiran (2) untuk menunjukkan fakta-fakta dan kesan sebenar yang berlaku dalam kes ini seperti berikut:

(a) Pada 12 Mac 1997 Suruhanjaya Sekuriti telah memaklumkan kepada defendan bahawa defendan seharusnya memperolehi setiap satu syer FAHB yang tidak diperolehi oleh defendan pada harga RM10.80 setiap satu syer.

(b) Pada 23 Mei 1997 Suruhanjaya Sekuriti telah menolak rayuan defendan untuk menurunkan harga tawaran am tersebut.

(c) Pada 9 April 1998 Suruhanjaya Sekuriti telah memohon defendan untuk menjelaskan tindakan yang telah diambilnya.

(d) Pada 9 Jun 1998 Suruhanjaya Sekuriti telah mengeluarkan notis kepada defendan untuk tunjuk sebab atas kegagalan melaksanakan tawaran am.

(e) Pada 7 September 1998 Suruhanjaya Sekuriti telah menolak permohonan defendan untuk suatu pengecualian daripada melaksanakan tawaran am mandatori tersebut.

(f) Pada 8 September 1998 Suruhanjaya Sekuriti telah memberitahu FAHB bahawa Suruhanjaya Sekuriti telah mengambil tindakan celaan peribadi ke atas defendan dan Suruhanjaya Sekuriti telah mengarahkan pengarah nomini defendan di FAHB meletak jawatan serta defendan dikehendaki melupuskan 3% syer yang dimiliki dalam FAHB.

(g) Satu rayuan telah dikemukakan oleh pihak Aseambankers untuk pihak defendan kepada Suruhanjaya Sekuriti terhadap keputusan Suruhanjaya Sekuriti tersebut.

(h) Pada 26 November 1998 Suruhanjaya Sekuriti telah memberitahu Aseambankers bahawa rayuan defendan tersebut dibenarkan di mana pengarah nomini defendan dalam FAHB tidak perlu meletak jawatan tetapi defendan tidak dibenarkan untuk menggunakan hak undinya sebanyak 3% dalam FAHB yang dipegang melalui anak syarikat defendan iaitu RHC.

Berdasarkan fakta-fakta di atas celaan peribadi oleh Suruhanjaya Sekuriti yang telah mengarahkan pengarah nomini defendan dalam FAHB meletak jawatan telah ditarik balik dan arahan untuk melupuskan 3% syer juga telah ditarik balik oleh Suruhanjaya Sekuriti melalui surat bertarikh 26 November 1998 seperti di appendiks 2 dalam eks. "DCCS2" tersebut. Selanjutnya dari surat bertarikh 26 November 1988 tersebut adalah jelas bahawa tiada pencelaaan yang sebenarnya oleh Suruhanjaya Sekuriti telah dikenakan terhadap defendan dan suruhanjaya hanya menyatakan bahawa defendan tidak dibenarkan untuk menggunakan hak undinya sebanyak 3% dalam FAHB. Suruhanjaya Sekuriti tidak memberi apa-apa penepian (waiver) mengenai obligasi defendan untuk melaksanakan tawaran am mandatori tersebut seperti yang diputuskan oleh Akta tersebut.

Atas alasan-alasan seperti yang dinyatakan di atas saya membenarkan permohonan plaintif di lampiran (3) dengan kos. Saya mendapati bahawa menurut k. 34.1(a) Kod Malaysia Mengenai Pengambilan dan Pencantuman, dan menurut peruntukan s. 33B Akta Suruhanjaya Sekuriti, syarikat defendan adalah berobligasi untuk mematuhi serta meninjau, menguatkuasa dan memberi akujanji untuk melaksanakan tawaran am mandatori untuk memperolehi baki 9,749,498 syer Federal Auto Holding Bhd (FAHB) yang tidak dimiliki oleh syarikat defendan. Dalam hal ini saya mendapati syarikat defendan secara unilateral telah melanggar obligasi mereka untuk memperoleh setiap satu unit syer biasa FAHB pada harga RM10.80 dan plaintif telah mengalami kerugian dan perbelanjaan setakat 136,500 syer yang tidak diperolehi oleh defendan.